

Benvinguda del president a l'acadèmica corresponent per Atlanta, Judit C. Rohrer

Jordi Bonet i Armengol

Acadèmic de número

Judith Campbell Rohrer (Emory University, Atlanta) es va enamorar de l'art romànic català que pogué descobrir quan, de ben joveneta, arribà a Barcelona i visqué l'experiència de la famosa nevada del Nadal de 1962. Va tornar gràcies a una beca Fulbright l'any 1965, amb la intenció de estudiar-lo més a fons al Museu d'Art de Catalunya. Entrà en contacte amb Joan Ainaud de Lasarte, assistí a classes de Josep M. Sostres a l'Escola de Arquitectura, i aviat s'interessà pel modernisme i tot el que representà en el món de les belles arts l'aportació catalana, i naturalment, per l'arquitectura de Gaudí.

Familiarment, la seva àvia procedia d'Irlanda del Nord, i els altres avis eren de descendència suïssa-alemanya, gal·lesa i escocesa. Va néixer a Seattle, a l'extrem nord-oest dels Estats Units, i cursà els estudis universitaris a Stanford (Califòrnia). Avui és cap del Departament d'Història de l'Art d'Emory University, a Atlanta (Geòrgia).

El 1966 entrà com a deixeble de George Collins, eminent gaudinista nord-americà, a la Columbia University de Nova York per fer el doctorat. Va anar connectant amb l'arquitectura catalana a la vegada que obtenia el màster en Història de l'Art el 1968, cosa que la projectà cap a una tesi doctoral que analitzava la relació entre la política i l'arquitectura de l'època del modernisme a Catalunya. El 1984 va obtenir el doctorat amb la tesi *La nova escola catalana: arquitectura i política en la Barcelona de Gaudí, 1888-1910*.

En la seva trajectòria docent ha passat pel Trinity College (Hartford, Connecticut), la Wesleyan University i la Universitat de Rhode Island, abans d'establir-se a Emory, on ha estat ensenyant durant una vintena d'anys. Ha dirigit seminaris sobre l'arquitectura moderna i contemporània com ara Gaudí, Frank Lloyd Wright i Le Corbusier: aproximacions a l'arquitectura moderna, Arquitectura visionària, Arquitectura i identitat nacional/cultural i Arquitectura i qüestions de gènere.

Ha traduït a l'anglès algunes obres importants, tant del castellà com del català, com ara el llibre de Cèsar Martinell *Gaudí: la seva vida, teoria i obra* (1976) i l'assaig de Francesc Pujols *La visió artística i religiosa de Gaudí*, publicat per Descharnes a *Gaudí visionari* (Nova York, 1971).

Ha comissariat diverses exposicions relacionades amb l'arquitectura de Catalunya, entre les quals destaca la gran exposició que s'oferí al Museu Cooper-Hewitt de Nova York l'any 1987-88 amb el títol de L'esperit català, Gaudí i els seus contemporanis, i l'exposició monogràfica Puig i Cadafalch: de la casa a la ciutat, amb Ignasi de Solà-Morales, celebrada a la Caixa (Barcelona, 1989-90), una presentació dels dibuixos i plànols amagats durant molts anys a casa de l'arquitecte, que ella va descobrir i classificar durant dos anys d'estudi, acompanyada per la néta de l'arquitecte, Maria Lluïsa Conill. Ella va preparar-ne el catàleg i la cronologia de l'obra de l'arquitecte, com també un important assaig sobre els seus primers treballs.

Són moltíssimes les presentacions i conferències que ha fet tant als Estats Units com a Europa, generalment sobre la revisió i la significació del modernisme i “la nova escola arquitectònica catalana” del final del segle XIX. Aquestes intervencions han contribuït a fer conèixer el valor de l’arquitectura catalana en el món universitari de parla anglesa. Ha publicat articles en prestigioses revistes, diaris, catàlegs i col·leccions, com ara la *Miscel·lània* de l’Any Gaudí (2002) i el catàleg de l’exposició *Barcelona and Modernity: Picasso, Gaudí, Miró, Dalí* (Cleveland Museum of Art i The Metropolitan Museum of Art, Nova York, 2006-07). Darrerament prepara un llibre sobre la polèmica història de la Sagrada Família des de l’inici fins a l’actualitat.

És, doncs, extraordinària la quantitat d’intervencions escrites i presentacions que ha fet i que l’han portat a expressar-se en la nostra llengua i a estimar l’art català, tot ajudant que la nostra cultura sigui valorada, de manera que avui és possible d’agrair-li-ho públicament fent que entri a formar part de la nostra Institució com a acadèmica corresponent per Atlanta.

15 de juny de 2011